

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Martin Schmiedl: *Důvody intervencí vnějších aktérů*

v afrických vnitrostátních konfliktech

Martin Schmiedl si vybral téma velice aktuální a zajímavé, nadto jej dokázal zpracovat zcela nadprůměrně kvalitním a zodpovědným způsobem, což se promítlo i na obsahu práce, který včetně příloh čítá 121 stran.

Jak z názvu vyplývá, autor zkoumá důvody, které vedou vnější aktéry k intervencím do vnitrostátních konfliktů v Africe. Konflikty přitom operacionalizuje skrze databázi UCDP/PRIO, což je jistě vhodná operacionalizace, avšak neškodilo by v závěru příslušné kapitoly 1.1.1 *Jak operacionalizovat konflikt?* tuto volbu podrobněji vysvětlit. Autor to částečně činí v následující kapitole, ale za vhodnější bych považoval odůvodnění zahrnout hned do kapitoly 1.1.1, popřípadě tam umístit odkaz na pozdější vysvětlení.

Autor si v úvodu práce stanovuje pět hypotéz, k nimž dochází skrze pečlivé studium vybraných základních teoretických přístupů k intervencím – konkrétně se ptá po působení (1) ekonomických zájmů; (2) lidského utrpení (či intenzity); (3) obav o regionální bezpečnost; (4) předchozích intervencí; a (5) etnické příbuznosti. Vydává se tak cestou hledání určitých odpovědí skrze kombinaci, či dokonce předpokládanou interakci, hned několika proměnných, resp. teoretických přístupů. Tento postup je jistě legitimní, vyžaduje však vysoké explanační schopnosti autora. Domnívám se, že Martin Schmiedl těmito schopnostmi jistě disponuje, byť je i tak některé výsledky těžké dostatečně vysvětlit. Za příklad bych vybral působení etnické příbuznosti, která sice vyšla jako potenciálně významná proměnná, avšak na základě případových studií (Sierry Leone, Středoafričské republiky a Mali) autor dochází k závěru, že etnicita spíše roli nehraje (s. 92). Je však otázkou (stejně jako u všech statistických výzkumů), zda tento závěr není spíše dán nevhodnou operacionalizací a celkově velmi obtížnou zachytitelností etnicity ve všech jejích projevech a působení. Celkově velmi oceňuji autorovu snahu doplnit hlavní metodu své práce – QCA – ještě třemi případovými studiemi, byť se vzhledem k rozsahu práce jedná spíše o ministudie, kde nutně celá řada potenciálně důležitých faktorů pro intervenci zůstává skrytá.

Po stránce formální je práce rovněž nadprůměrná, byť i zde se jistá pochybení najdou. Jedná se zejména o stylistiku, konkrétně o věty typu „*Zdá se tak, že celá **problematika** role etnicity může být mnohem **problematičtější**.*“ (s. 92, zvýrazněno autorem posudku), které jsou nicneříkajícím klišé, ke všemu s opakujícím se kořenem slova. Obdobně s. 93 (*Celá **problematika** se zdá velmi komplikovanou a komplexní a její empirické zachycení je velmi **problematické**.* či s. 96 (***Obecně** vytvoření a sledování nějakých **obecných** a empiricky zachytitelných faktorů.*

Tyto spíše kosmetické vady však neubírají na celkovém vyznění práce, která je značně nadprůměrná zejména díky inovátorskému a kritickému přístupu autora, který v ní prokazuje velmi dobré analytické schopnosti. Práci proto rozhodně **doporučuji k obhajobě**.